

HOMPIE SMEERGRAAG

IN NEDERLANDS-O-INDIE

DE LOTGEVALLEN VAN HOMPIE SMEERGRAAG EN KONING ERU IN NEDERLANDS-INDIE.

„'t Beste is, dat we zoveel mogelijk de route van de K.L.M. volgen'', zei Hompie Smeergraag tot koning Eru.

Na hun tocht dwars door Afrika waren ze reeds tot boven de Arabische woestijn gevorderd, waar ze door een hevige zandstorm overvallen werden.

Tot dalen genoodzaakt gingen ze plat op de grond liggen, bonden doeken voor hun gezicht en wachtten zo het einde van de zandstorm af. Enige uren later was er niets meer van hen terug te vinden dan drie zandhopen; van Mekkie-Boe, hun vliegende koe, staken alleen nog maar de horens en de staart uit 't zand. Ze zouden jammerlijk zijn omgekomen, indien na de storm niet juist een karavaan

Voort gaat het met een vaartie van 300 K.M. per uur.

met Arabieren en kamelen gepasseerd was, die opmerkzaam geworden door de koeienstaart, welke uit de zandheuvel stak, begrepen dat hier mens en dier bedolven lagen.

Nadat ze onze vrienden hadden uitgegraven, en deze langzamerhand weer tot het leven waren teruggekeerd, bedankte Hompie hun redders, waarna deze hem aan hun dis nodigden. De hoofdman, Sjeik Ali ben Omar, luisterde met belangstelling naar hun lotgevallen en toen na de maaltijd Hompie tracteerde op beschuiten met Eru-smeerkaas, was de vriendschap voorgoed bezegeld.

De volgende dag namen ze afscheid van hun nieuwe vrienden, vlogen verder de woestijn over op het vliegveld van Djask aan.

Juist waren ze daar neergestreken, toen de sirene begon te loeien om de komst van een vliegtuig aan te kondigen.

En wie daalde daar op het vliegveld? De „VALK” vol met passagiers voor Indië.

„Zo Hompie”, zei de chef-piloot, „blij eindelijk ook eens kennis met je te maken en vooral ben ik dodelijk benieuwd naar je vliegende wonderkoe.”

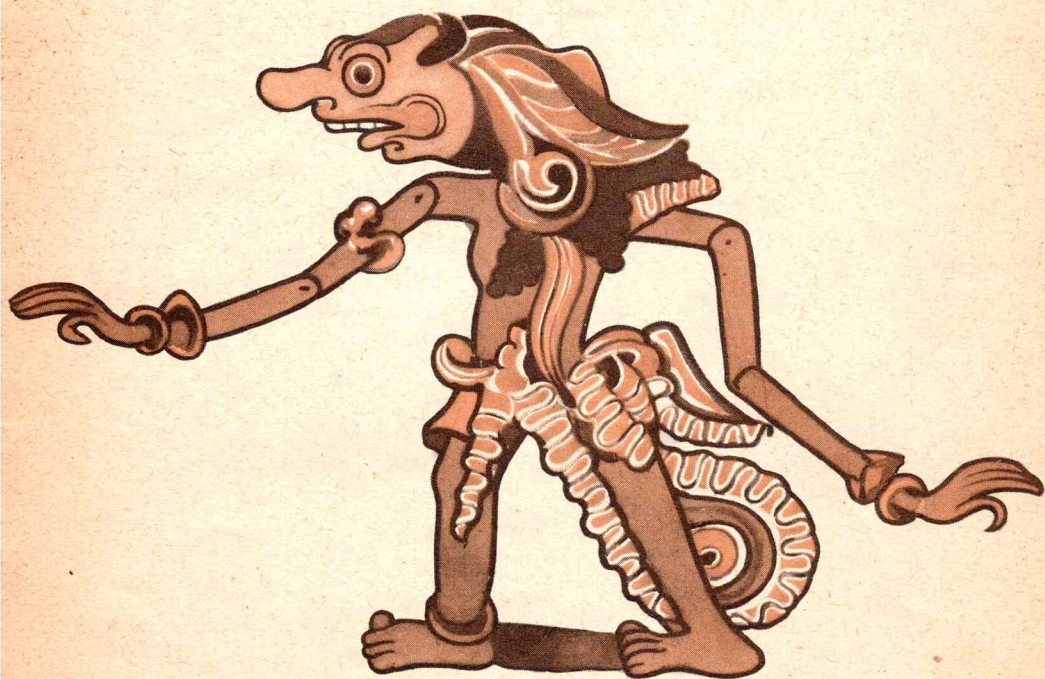
„Kan ik me voorstellen”, zei Hompie, „’t is wel niet zo’n ingewikkeld toestel als van U, maar zijn vliegprestaties zijn geweldig. ’t Is jammer, die zandstorm, waar we door werden overvallen, heeft mijn Mekkie-Boe geen goed gedaan. Maar weet U wat, we vertrekken gelijktijdig en daar we dezelfde bestemming hebben, kunt U onderweg zelf oordelen of we de kunst van vliegen verstaan, ja dan nee!”

Maar toen ze waren opgestegen, bleek het mechaniek van Hompie’s vliegtuig zodanig geleden te hebben, dat hij verplicht was een noodlanding te maken. Maar Hollandse jongens laten elkaar niet in de steek. De piloot van de „VALK” liet een touw

zakken, Hompie bevestigde dit aan Mekkie-Boe en voort ging het weer met een vaartje van 300 K.M.

Op 't volgende vliegveld aangekomen, besloot Hompie eerst zijn mechaniek eens grondig te repareren.

De „VALK” zou vast vooruit gaan. „Ik haal jullie wel in”, zei hij tot den piloot, die bij dit denk-

Een Indische Wayangpop

beeld in een lachbui uitbarstte. Hij zou daar ingehaald worden door die vliegende koel!

Maar, jawel, na enige uren riep de tweede piloot: „Kijk eens wie daar voor ons uit vliegt! Hompie!” Van verre wuifden Hompie en koning Eru naar de passagiers en de piloten en toen Mekkie-Boe daar in de lucht enige loopings draaide en nog meerdere kunststukken liet zien, kende het enthousiasme geen grenzen.

Alles zou echter niet even voorspoedig verlopen. Juist even voorbij Bangkok kwamen ze midden in een geweldige stortregen terecht: 't was de Westmoesson. De passagiers, die in het K.L.M.-vliegtuig zo heerlijk beveiligd zaten tegen de neerstromende regen, hadden diep medelijden met ons drietal, dat er dan ook beklagenswaardig aan toe was.

Doornat daalden ze tegelijk met de „VALK” op het vliegveld te Tjililitan.

Daar werden ze opgewacht door een juichende menigte, die van hun komst op de hoogte gesteld was door den marconist van het K.L.M.-vliegtuig.

„Majesteit”, zei Hompie de volgende morgen tegen koning Eru, „als vorst van alle voedingsmiddelen zult U heden Uw opwachting moeten maken bij Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal. Ik heb alvast audiëntie aangevraagd en verwacht ieder ogenblik antwoord.”

Juist trad de Maleise bediende van het hotel binnen met de mededeling van den Gouverneur-Generaal, dat hij Z.M. Eru met zijn secretaris om elf uur op het paleis verwachtte.

„Majesteit”, sprak de Gouverneur-Generaal, „het is me een genoegen en een eer U in Nederlands-Indië welkom te mogen heten. Uw naam en faam zijn U reeds vooruitgegaan en zonder twijfel zal de Indische bevolking van hoog tot laag Uw komst op

Zij zouden jammerlijk zijn omgekomen, in

prijs stellen. Reeds heb ik voor U beiden een uitnodiging ontvangen van den Sultan."

Hompie sprak hierop namens koning Eru zijn dank uit voor de verleende audiëntie en bood den Gouverneur-Generaal als herinnering een pakje Eru-Smeerkaas aan, hetgeen door den Gouverneur-Generaal dankbaar werd geaccepteerd.

niet juist een karavaan gepasseerd was.

Bij den Sultan.

Voor de duur van hun verblijf in Indië hadden koning Eru en Hompie enige Javaanse bedienden aangenomen, want nu hij bij een echten sultan op bezoek ging, wilde koning Eru koninklijk voor de dag komen.

Hartelijk werden ze door den Sultan ontvangen, die te hunner ere een groot wajangspel ten beste liet geven, begeleid door de „gamelan”, waar koning Eru en Hompie zichtbaar van genoten.

Of ze den Sultan de eer wilden aandoen met hem de rijsttafel te gebruiken!

„Rijsttafel? Nou, en of!”, zei Hompie, en hij dacht aan de lekkere rijst met boter en suiker, die Moeder voor hem klaar maakte. Maar toen hij de hoeveelheid gerechten zag, die op tafel kwam, sloeg hem de schrik om het hart, want hij wist niet waar hij eerst aan beginnen moest. Maar wacht eens, daar zag hij van dat aardige rode goedje staan: „Sambal Oelek”, daarzou hij maar eens flink wat van nemen. Maar bij de eerste hap sprong hij op, trok allerlei lelijke gezichten, rende van tafel en stond als een clown in 't rond te dansen. Onder onbedaarlijk gelach van de anderen kwam hij eindelijk tot kalm-

te, maar van de rijsttafel had hij voorgoed genoeg.

„Geef mij maar een boterham met Smeerkaas”, zei hij en toen de Sultan hem vroeg wat dat was, zei hij: „Edelachtbare Sultan, ik zal U nu eens zo'n dingetje klaar maken en dan moet U mij eens vertellen hoe U dat vindt.”

„Lekker, ja, lekker”, zei de Sultan, „ik spring op en ben in de hemel, zo lekkere smaak als dat is! Laat U voor mij komen Eru-Smeerkazen uit Hol-

land, veel! Mijn hart gaat keteplok, keteplok van de lekkere smaak, ja!"

Nu, dat wilde koning Eru den Sultan wel beloven en na afscheid genomen te hebben, vertrokken ze op Mekkie-Boe naar Bali, een van de kleine Soenda-eilanden.

Want dat wilde Hompie toch zo graag eens zien. Daar had hij al zo veel van gehoord! Maar de werkelijkheid was overbluffend! Wat een prachtige tempels en dan die dansen van de Balinese danseresjes!

't Was fantastisch mooi!

De volgende dag gingen ze naar de passar of markt en Hompie, die, brave boerenzoon als hij was, voor zijn vader een paar van die leuke Indische biggetjes wilde meenemen, werd er door koning Eru opmerkzaam op gemaakt dat ze van dergelijke ballast op hun verdere reis niets dan last

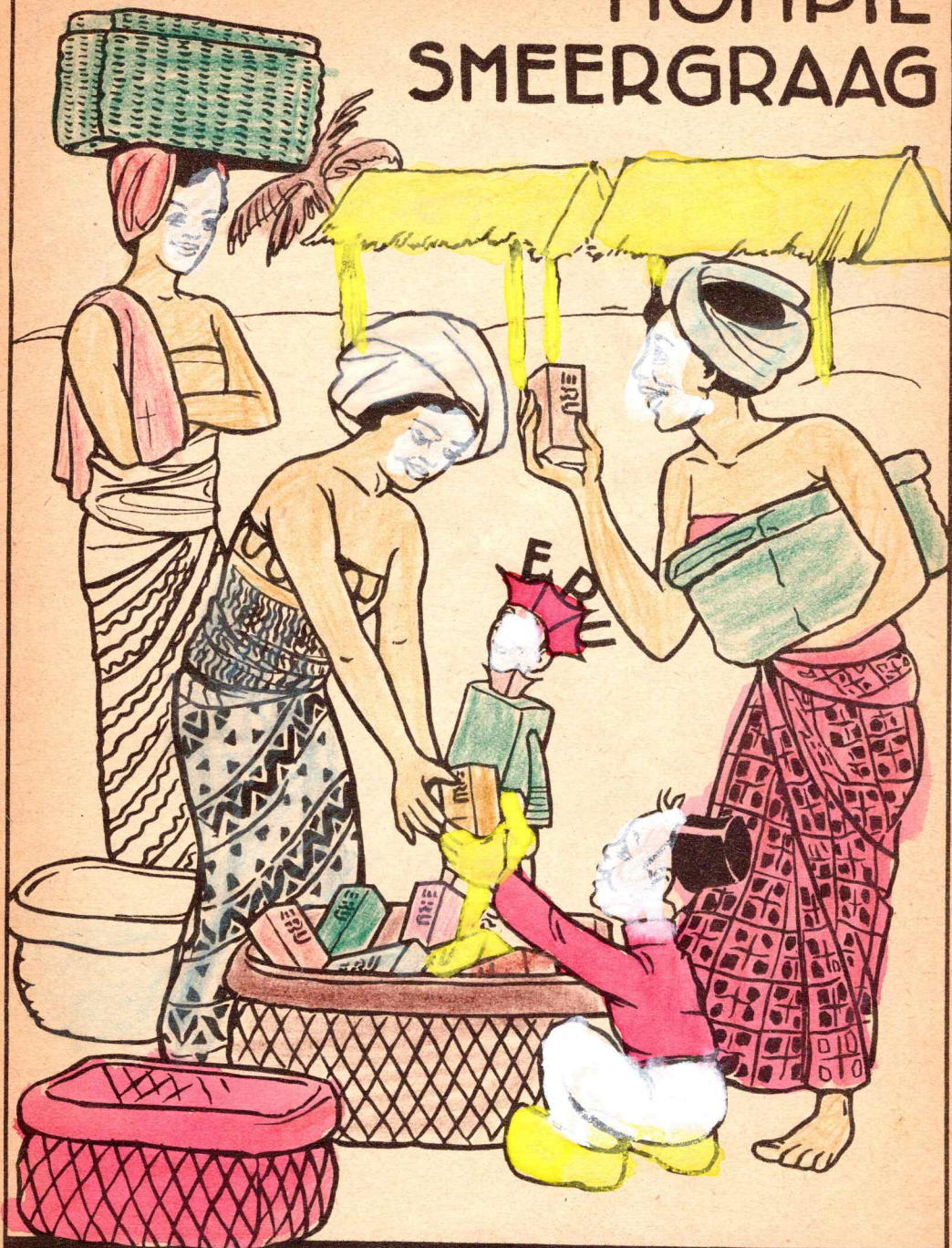
Hompie wilde voor z'n vader een paar biggetjes meenemen.

zouden hebben, dus hij daar maar van af moest zien.

Toen kocht Hompie, die eens een grapje wilde uithalen, van een der vrouwen een mand, vulde deze met pakjes Eru-Smeerkaas en begon te verkopen. In 't begin lukte dat niet erg, maar toen de inlanders er eenmaal de smaak van beet hadden, was hij in een ogenblik uitverkocht.

Lang konden zij zich niet meer in Indië ophouden, want de tijd om verder te gaan was aangebroken, dus namen ze afscheid van het mooie Insulinde, om naar koudere streken te gaan.

HOMPIE SMEERGRAAG

IN NEDERLANDS-O-INDIE

Beste Jongens en Meisjes.

Deze boekjes worden uitgegeven door de ERU KAASFABRIEK te Woerden in een serie van 6 stuks, n.l.:

- No. 1. Feest in de Provisiekast
- No. 2. Hompie Smeergraag bij de Roodhuiden
- No. 3. Hompie Smeergraag onder de cowboys
- No. 4. Hompie Smeergraag in Afrika's Wildernis
- No. 5. Hompie Smeergraag in Nederlands-O-Indië
- No. 6. Hompie Smeergraag bij de Eskimo's.

In elk boekje bevindt zich een kleurplaat, zoals aan de andere zijde van dit blad is afgedrukt.

Iedere jongen of meisje, die deze 6 platen tegelijk instuurt, ingekleurd in minstens 3 kleuren per plaat en iedere plaat aan achterzijde (hieronder) beplakt met 2 Eru bonnen of 4 Hompie etiketjes, ontvangt van ons gratis en franco een prachtige Toeristen-Atlas van Nederland.

Dus, Eru vrienden, zie zo gauw mogelijk de serie vol te krijgen, stuur dan alle 6 platen in een enveloppe als drukwerk met f 0.01½ aan porto naar de Eru Kaasfabriek te Woerden, Afd. Reclame, en de rest komt in orde.

Met vele en hartelijke Eru groeten,
Jullie aller vriend Hompie.

Ruimte voor opplakken van 2 Eru bonnen
of 4 Hompie etiketjes.

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Deze boekjes worden gratis verstrekt bij aankoop van een pakje ($\frac{1}{2}$ pond)

Eru Goudse Smeerkaas volvet (rood) van 24 cent.

Eru Goudse Smeerkaas 40 + (blauw met rode band) van 20 cent.

Eru Kruid-Smeerkaas 40 + (groen) van 20 cent.

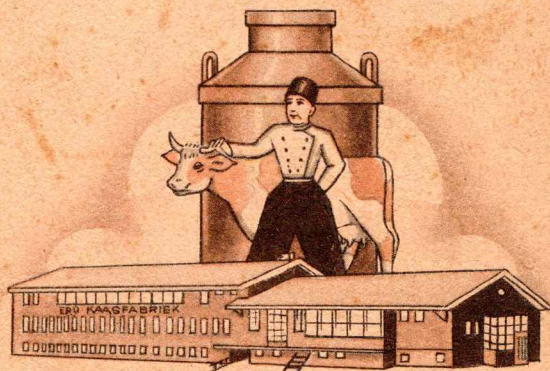
Eru Goudse Smeerkaas 30 + (blauw) van $17\frac{1}{2}$ cent.

of een pak van 1 pond:

Eru Snijkaas 40 + (rood).

Eru Kruidkaas 40 + (rood/groen).

Eru Leidse Kaas 20 + (blauw).

ERU KAASFABRIEK